

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2009/125/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 21 октомври 2009 година

за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението

(преработена версия)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти ⁽³⁾ е претърпяла съществени изменения. Тъй като предстои да бъдат внесени допълнителни изменения (строго ограничени до разширяване на приложното поле на посочената директива, за да бъдат включени всички продукти, свързани с енергопотреблението), посочената директива следва да се преработи от съображения за яснота.

(2) Несъответствията между законовите или административните разпоредби, приети от държавите-членки във връзка с екодизайна на продуктите, свързани с енергопотреблението, могат да създадат бариери за търговията и да нарушат конкуренцията в Общността и следователно могат да въздействат пряко върху създаването и функционирането на вътрешния пазар. Хармонизацията на националните законодателства е единственото средство за недопускането на такива бариери за търговията и на неполярна

конкуренция. С разширяването на обхвата на директивата за всички продукти, свързани с енергопотреблението, се гарантира, че изискванията за екодизайн за всички значими продукти, свързани с енергопотреблението, могат да бъдат хармонизирани на общностно равнище.

(3) Продуктите, свързани с енергопотреблението, имат значителен дял в потреблението на природни ресурси и енергия в Общността. Те имат и няколко други важни въздействия върху околната среда. По-голямата част от продуктовете категории, които се намират на пазара на Общността, имат различна степен на въздействие върху околната среда, въпреки че функционалните им характеристики са сходни. В интерес на устойчивото развитие следва да се насърчава непрекъснатото подобряване на общото въздействие върху околната среда на тези продукти, предимно чрез идентифициране на основните източници на негативно въздействие върху околната среда и избягване на пренасянето на замърсяване, когато това подобряване не води до прекомерни разходи.

(4) При много продукти, свързани с енергопотреблението, има значителен потенциал за подобрене с оглед намаляване на въздействията за околната среда и постигане на икономия на енергия посредством по-добър дизайн, който също така води до икономии за бизнеса и крайните потребители. В допълнение към продуктите, които използват, произвеждат, пренасят или измерват енергия, някои продукти, свързани с енергопотреблението, включително продукти, използвани в строителството като прозорци, изолационни материали или продукти, използващи вода, като душове или кранчета, също биха могли да допринесат при употребата им за значителни икономии на енергия.

(5) Екодизайнът на продуктите е решаващ фактор в стратегията на Общността за единна политика за продуктите. Като превантивен подход, предназначен да оптимизира екологичните характеристики на продуктите, без да променя функционалните им качества, той създава истински нови възможности за производителите, потребителите и за цялото общество.

⁽¹⁾ ОВ С 100, 30.4.2009 г., стр. 120.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 24 април 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 24 септември 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 191, 22.7.2005 г., стр. 29.

- (6) Подобряването на енергийната ефективност — с една от възможностите, които създава за по-ефективно крайно потребление на електричество — се счита за фактор, допринасящ в значителна степен за постигането на целите за намаляване на емисиите на парникови газове в Общността. Потреблението на електричество е най-бързо нарастващата категория на крайното енергийно потребление и се предвижда да нараства през следващите 20—30 години в отсъствието на каквато и да е политическа мярка за противопоставяне на тази тенденция. Значително намаляване на енергопотреблението, предложено от Комисията в Европейската програма за изменение на климата, е възможно. Изменението на климата е един от приоритетите на Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда, създадена с Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Икономията на енергия е най-разходно-ефективният начин за повишаване сигурността на енергоснабдяването и намаляване на зависимостта от вноса на енергоносители. Затова следва да бъдат предприети мащабни мерки и цели по отношение на търсенето.
- (7) Действия следва да бъдат предприети през фазата на проектиране на продуктите, свързани с енергопотреблението, тъй като изглежда, че замърсяването, причинявано през жизнения цикъл на продукта, се определя на този етап и повечето от разходите се правят тогава.
- (8) За прилагането на изискванията на Общността за екодизайн към продуктите, свързани с енергопотреблението, следва да се създаде ясна рамка с цел осигуряване на свободното движение на продукти, които отговарят на такива изисквания, и подобряване на общото им въздействие върху околната среда. Такива изисквания на Общността следва да са съобразени с принципите на лоялната конкуренция и международната търговия.
- (9) Изискванията за екодизайн следва да се определят като се вземат предвид целите и приоритетите на Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда, включително, когато е целесъобразно, приложимите цели на съответните тематични стратегии на Програмата.
- (10) Настоящата директива се стреми да достигне високо ниво на защита на околната среда чрез намаляване на възможното въздействие на продуктите, свързани с енергопотреблението, което в крайна сметка ще бъде от полза за потребителите и други крайни ползватели. Устойчивото развитие изисква и да се обърне необходимото внимание на здравното, социалното и икономическото въздействие на предвидените мерки. Подобряването на енергийната и ресурсна ефективност на продуктите допринася за сигурността на енергоснабдяването и за намаляването на търсенето на природни ресурси, което е предпоставка за устойчива икономическа дейност, а следователно и за устойчиво развитие.
- (11) Държава-членка, която счете за необходимо да запази вътрешните си разпоредби на основание на потребности от висшестоящо значение, свързани с опазването на околната среда, или да въведе нови разпоредби вследствие на нови научни доказателства, свързани с опазването на околната среда, на основание специфичен проблем за държавата-членка, възникнал след приемането на приложимата мярка по прилагането, може да направи това съобразно условията, определени в член 95, параграфи 4, 5 и 6 от Договора, който предвижда предварително уведомяване на Комисията и одобрение от нея.
- (12) За да се максимизират екологичните ползи от подобряването на дизайна, може да се наложи да се информират потребителите за екологичните характеристики и експлоатацията на продуктите, свързани с енергопотреблението, и да им се предоставят съвети как да използват продуктите по начин, който не уврежда околната среда.
- (13) Подходът, определен в Съобщението на Комисията от 18 юни 2003 г. до Съвета и Европейския парламент, озаглавено „Интегрирана продуктова политика — изграждане на екологична концепция за жизнения цикъл“, който е основен иновационен елемент на Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда, цели да намали въздействието на продуктите върху околната среда през целия им жизнен цикъл, включително върху избора и употребата на суровина, върху производството, опаковането, транспорта и разпространението, инсталирането и поддръжката, употребата и края на жизнения цикъл. Разглеждането на въздействието на продукта върху околната среда през целия му жизнен цикъл на етапа на проектиране има висок потенциал за насърчване на подобрени екологичните показатели по разходно-ефективен начин, включително по смисъла на ресурсната и материалната ефективност, с което да се даде принос за постигане целите на тематичната стратегия за устойчиво използване на природни ресурси. Необходимо е достатъчно гъвкавост, за да може този фактор да бъде интегриран в проектирането на продукта, като в същото време се вземат предвид техническите, функционалните и икономическите съображения.
- (14) Макар че е желателно да се прилага комплексен подход към екологичните характеристики на продукта, намаляването на парниковите газове чрез увеличаване на енергийната ефективност трябва да се счита за приоритетна екологична цел, докато се одобри план за работа.

(1) ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

- (15) Може би е необходимо и оправдано да се създадат конкретни количествено определени изисквания за екодизайн към някои продукти или техните екологични аспекти, за да се гарантира минимизирането на тяхното въздействие върху околната среда. Предвид неотложната необходимост да се работи за реализацията на задълженията в рамките на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на ООН за изменение на климата и без да се накърнява единният подход, провъзгласен от настоящата директива, следва да се даде известен приоритет на мерките с висок потенциал за намаляване на емисиите на парникови газове при ниска цена. Такива мерки могат също да допринесат и за устойчиво използване на ресурсите и представляват основен принос към десетгодишната рамка от програми за устойчиво производство и потребление, приета на Световния форум за устойчиво развитие в Йоханесбург от 26 август до 4 септември 2002 г.
- (16) Като най-общ принцип и когато е целесъобразно потреблението на енергия от продуктите, свързани с енергопотреблението, в спомагателен режим и в изключено положение следва да се намали до необходимия минимум за правилното им функциониране.
- (17) Макар че за база се приемат продуктите или технологиите с най-добри показатели, предлагани на пазара, включително и на международните пазари, нивото на изискванията за екодизайн следва да се определи на основата на технологичен, икономически и екологичен анализ. Гъвкавото използване на метода за определяне на нивото на изискванията може да улесни бързото подобряване на екологичното представяне. Участващите заинтересовани страни следва да се консултират и да си сътрудничат активно при този анализ. Създаването на задължителни мерки изисква надлежно консултиране на участващите страни. По време на консултациите може да се открие потребността от поетапно въвеждане или приемане на преходни мерки. Въвеждането на междинни цели повишава предвидимостта на политиката, дава възможност за съгласуване на циклите на разработване на продукта и прави по-лесно дългосрочното планиране за заинтересованите страни.
- (18) Следва да се даде приоритет на алтернативни начини за действие, като саморегулиране на сектора, когато такова действие може да осъществи целите на политиката по-бързо или с по-малко средства от задължителните изисквания. Може да се наложи и приемане на законодателни мерки, когато пазарните сили не се развиват в правилната посока или с приемлива скорост.
- (19) Саморегулирането, включващо и доброволни споразумения, предлагани под формата на едностранно поемане на задължения, може да позволи бърз напредък благодарение на бързото и разходно-ефективно изпълнение и да даде възможност за гъвкаво и съответстващо адаптиране към технологичните възможности и чувствителността на пазара.
- (20) За оценяването на доброволните споразумения или други мерки за саморегулиране, представени като алтернативи на мерките по прилагането, следва да се предостави информация поне за следното: открит достъп за участие, добавена стойност, представителност, количествени и поетапни цели, участие на гражданското общество, мониторинг и докладване, разходна ефективност на прилагането на инициатива за саморегулиране, устойчивост.
- (21) Съобщението на Комисията от 17 февруари 2002 г., озаглавено „Споразуменията в областта на околната среда на общностно равнище в рамките на Плана за действие с цел опростяване и подобряване на правната среда“ би могло да даде полезни насоки за оценката на саморегулирането по сектори в светлината на настоящата директива.
- (22) Настоящата директива следва също да насърчи включването на екодизайна в малките и средните предприятия (МСП) и в микропредприятията. Включването може да се улесни чрез осигуряването на богата и леснодостъпна информация, свързана с устойчивостта на техните продукти.
- (23) Върху продуктите, свързани с енергопотреблението, които съответстват на изискванията за екодизайн, дадени в мерките по прилагането към настоящата директива, следва да е нанесена маркировката „СЕ“ и свързаната с нея информация, за да могат да се пуснат на вътрешния пазар и да се движат свободно. Стриктното спазване на мерките по прилагането е необходимо, за да се намали въздействието върху околната среда на регулираните продукти, свързани с енергопотреблението, и да се осигури лоялна конкуренция.
- (24) При изготвянето на мерките по прилагането и плана за работа Комисията следва да се консултира с представителите на държавите-членки, както и със заинтересованите страни по дадена стокова продуктова група, като например сектора на индустрията, включително МСП, и занаятчийския сектор, профсъюзите, търговците, търговците на дребно, вносителите, групите за защита на околната среда и организациите на потребителите.
- (25) При изготвянето на мерките по прилагането Комисията следва също да вземе предвид съществуващото вътрешно законодателство в областта на околната среда, по-специално законодателството за токсичните вещества, за което държавите-членки са посочили, че следва да се запази, без да се намаляват съществуващите и оправдани нива на защита в държавите-членки.
- (26) Следва да се обърне внимание на модулите и правилата, предназначени за използване в директивите за техническа хармонизация, предвидени в Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти ⁽¹⁾.

(1) ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 82.

- (27) Органите по надзора следва да обменят информация за мерките, предвидени в рамките на приложното поле на настоящата директива, с оглед подобряване на надзора на пазара, като вземат предвид Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти ⁽¹⁾. Такова сътрудничество следва да използва в най-голяма степен електронни средства за комуникация и съответните програми на Общността. Необходимо е да се улесни обменът на информация за екологичните характеристики на продукта през жизнения му цикъл и за постиженията на решенията за дизайн. Събирането и разпространението на цялото знание, създадено от дейността на производителите в областта на екодизайна, е една от съществените ползи от настоящата директива.
- (28) Компетентният орган е обикновено държавен или частен орган, определен от държавните органи, който предоставя необходимите гаранции за безпристрастност и наличие на технически знания и умения за извършване на верификация на продукта относно съответствието му с приложимите мерки по прилагането.
- (29) Отбелязвайки значението на избягването на несъответствие, държавите-членки следва да осигурят създаването на ефективни мерки за надзор на пазара.
- (30) По отношение на обучението и информацията, свързани с екодизайн за МСП, може да е целесъобразно да се предвидят придружаващи дейности.
- (31) В интерес на функционирането на вътрешния пазар е да има стандарти, които са хармонизирани на общностно равнище. След публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз* на позоваване на такъв стандарт съобразяването с него следва да породи презумпция за съответствие със съответните изисквания, определени в мярката по прилагането, приета въз основа на настоящата директива, въпреки че следва да се разреши използването и на други средства за доказване на съответствие.
- (32) Една от основните роли на хармонизираните стандарти следва да бъде оказването на помощ на производителите за въвеждане на мярката по прилагането, приета съгласно настоящата директива. Такива стандарти могат да играят съществена роля за създаване на стандарти за измерване и изпитване. Когато става въпрос за генеричните изисквания за екодизайн, хармонизираните стандарти могат да допринесат значително за насочване на производителите при определянето на екологичния профил на техните продукти в съответствие с изискванията на приложимата мярка по прилагането. Хармонизираните стандарти следва ясно да посочват връзката между техните клаузи и разглежданите изисквания. Целта на хармонизираните стандарти не е да определят допустими граници за екологичните аспекти.
- (33) За целите на определенията, използвани в настоящата директива, е полезно да се правят позовавания на съответните международни стандарти, като например ISO 14040.
- (34) Настоящата директива е в съответствие с някои принципи за въвеждането на новия подход, определен в Резолюция на Съвета от 7 май 1985 г. за нов подход към техническата хармонизация и стандартите ⁽²⁾ и позоваването на хармонизирани европейски стандарти. Резолюция на Съвета от 28 октомври 1999 г. за ролята на стандартизацията в Европа ⁽³⁾ препоръчва на Комисията да проучи възможността за разширяване на принципа на новия подход, за да бъдат включени и сектори, които все още не са обхванати като средство за подобряване и опростяване на законодателството, когато има възможност.
- (35) Настоящата директива допълва съществуващите инструменти на Общността, като Директива 92/75/ЕИО на Съвета от 22 септември 1992 г. относно посочване на консумацията на енергия и други ресурси от домакински уреди в етикети и стандартна информация, свързана с продуктите ⁽⁴⁾, Регламент (ЕО) № 1980/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно ревизирана схема на Общността за присъждане на знака за екомаркировка ⁽⁵⁾, Директива 2002/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) ⁽⁶⁾, Директива 2002/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване ⁽⁷⁾ и Директива 2006/121/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за изменение на Директива 67/548/ЕИО на Съвета за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества, с оглед да я адаптира към Регламент (ЕО) № 1907/2006 относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) и за създаване на Европейска агенция по химикали ⁽⁸⁾ и Регламент (ЕО) № 106/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно програма на Общността за етикетиране на енергийната ефективност на офис оборудване ⁽⁹⁾. Синергиите между настоящата директива и съществуващите инструменти на Общността следва да допринесат за увеличаване на съответното им въздействие и за изграждане на ясни изисквания за производителите.

⁽²⁾ ОВ С 136, 4.6.1985 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 141, 19.5.2000 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 297, 13.10.1992 г., стр. 16.

⁽⁵⁾ ОВ L 237, 21.9.2000 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 24.

⁽⁷⁾ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 19.

⁽⁸⁾ ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 1.

⁽¹⁾ ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30.

- (36) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (37) По-специално на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за изменение или отмяна на Директива 92/42/ЕИО на Съвета ⁽²⁾ и на Директиви 96/57/ЕО ⁽³⁾ и 2000/55/ЕО ⁽⁴⁾ на Европейския парламент и на Съвета. Такова изменение или отмяна трябва да бъде прието в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (38) В допълнение на това на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за приемане на мерки за прилагане, които поставят изисквания за екодизайн към определени продукти, свързани с енергопотреблението, включително въвеждането на мерки за прилагане по време на преходния период и, когато е уместно, разпоредби, осигуряващи балансиране на различни екологични аспекти. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (39) Въз основа на опита, придобит от прилагането на настоящата директива, Директива 2005/32/ЕО и на мерките по прилагането, Комисията следва да извърши преглед на действието, методите и ефективността на настоящата директива и да оцени необходимостта от разширяване на приложното ѝ поле отвъд продуктите, свързани с енергопотреблението. При прегледа Комисията следва да се консултира с представителите на държавите-членки, а така също и със съответните заинтересовани страни.
- (40) Държавите-членки следва да определят санкциите, които ще се прилагат в случай на нарушаване на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
- (41) Тъй като целта на настоящата директива, а именно да се осигури функционирането на вътрешния пазар чрез изискване към продуктите да достигнат необходимото ниво на екологично представяне, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и, следователно, поради мащаба и последиците си може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, обхватът на настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (42) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с Директива 2005/32/ЕО. Задължението да се транспонират разпоредбите, които остават непроменени, произтича от Директива 2005/32/ЕО.
- (43) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспониране в националното право и за прилагане на директивите, посочени в приложение IX, част Б.
- (44) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽⁵⁾ държавите-членки се насърчават да съставят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, които, доколкото е възможно, илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране и да ги направят обществено достояние,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Настоящата директива създава рамката за определянето на изискванията на Общността за екодизайн към продуктите, свързани с енергопотреблението, с цел да се гарантира свободното движение на такива продукти в рамките на вътрешния пазар.
2. Настоящата директива предвижда определянето на изисквания, които трябва да се изпълнят от продуктите, свързани с енергопотреблението, обхванати от мерки по прилагането, за да могат да бъдат пуснати на пазара и/или в действие. Тя допринася за устойчиво развитие чрез увеличаване на енергийната ефективност и нивото на защита на околната среда, като в същото време подобрява сигурността на енергоснабдяването.
3. Настоящата директива не се прилага за средства за превоз на хора или товари.
4. Настоящата директива и мерките по прилагането, приети в съответствие с нея, не накърняват законодателството на Общността за управление на отпадъците и законодателството на Общността за химичните вещества, включително и законодателството на Общността за флуорираните парникови газове.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива се прилагат следните дефиниции:

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ L 167, 22.6.1992 г., стр. 17.

⁽³⁾ ОВ L 236, 18.9.1996 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ ОВ L 279, 1.11.2000 г., стр. 33.

⁽⁵⁾ ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

1. „Продукт, свързан с енергопотреблението“ („продукт“), е всяка стока, която при употребата си оказва въздействие върху потреблението на енергия, който е пуснат на пазара и/или в действие, и включва части, предназначени за монтиране в продукти, свързани с енергопотреблението, обхванати от настоящата директива, които се пускат на пазара и/или в действие като отделни части за крайни потребители и за които може да се направи независима оценка на екологичното представяне;
2. „Компоненти и монтажни възли“ са части, предназначени за монтиране в продукти, които не се пускат на пазара и/или в действие като отделни части за крайни потребители и за които не може да се направи независима оценка на екологичното представяне;
3. „Мерки по прилагането“ са мерките, приети в съответствие с настоящата директива, които определят изискванията за екодизайн към определени продукти или техните екологични аспекти;
4. „Пускане на пазара“ е първото доставяне на продукт на пазара на Общността с цел да бъде разпространен или използван в рамките на Общността срещу възнаграждение или безплатно и независимо от техниката на продаване;
5. „Пускане в действие“ е първото използване на продукт по предназначение от краен потребител в Общността;
6. „Производител“ е физическо или юридическо лице, което произвежда продукти, обхванати от настоящата директива, и отговаря за тяхното съответствие с изискванията на настоящата директива по отношение на пускането им на пазара и/или в действие под собственото име или търговската марка на производителя или за да бъдат използвани от самия производител. При отсъствието на производител по смисъла на първото изречение на настоящата точка или на вносител по смисъла на точка 8 всяко физическо или юридическо лице, което пуска на пазара и/или в действие продукти, обхванати от настоящата директива, се счита за производител;
7. „Упълномощен представител“ е всяко физическо или юридическо лице, установило се в Общността, което е получило писмено пълномощие от производителя да изпълнява от негово име всички или част от задълженията и формалностите, свързани с настоящата директива;
8. „Вносител“ е всяко физическо или юридическо лице, установило се в Общността, което пуска продукт от трета страна на пазара на Общността, упражнявайки търговска дейност;
9. „Материали“ са всички материали, използвани през жизнения цикъл на продукт;
10. „Продуктов дизайн“ е поредица от процеси, които трансформират правните, техническите, защитните, функционалните, пазарните и други изисквания, на които трябва да отговаря продуктът, в техническа спецификация на упоменатия продукт;
11. „Екологичен аспект“ е елемент или функция на продукт, които могат да си взаимодействат с околната среда през неговия жизнен цикъл;
12. „Въздействие върху околната среда“ е всяка промяна на околната среда, която изцяло или частично е предизвикана от продукт през неговия жизнен цикъл;
13. „Жизнен цикъл“ са последователните и взаимосвързани етапи на продукт от влагането на суровината до окончателното му изхвърляне;
14. „Повторна употреба“ е всяка операция, чрез която продукт или неговите компоненти, след като са стигнали края на първото им използване, се използват за целта, за която са били създадени, включително и продължаване на използването на продукт, който е върнат в събирателен пункт, на дистрибутор, на преработвател на вторични суровини или производител, както и повторно използване на продукт след обновяване;
15. „Рециклиране“ е преработване в производствения процес на отпадъчни материали, за да бъдат използвани за първоначалното си предназначение или за други цели с изключение на оползотворяването на енергия;
16. „Оползотворяване на енергия“ е използването на горивни отпадъци като средство за производство на енергия чрез директно изгаряне със или без други отпадъци, но като се оползотворява топлинната енергия;
17. „Оползотворяване“ е всяка от приложимите операции, предвидени в точка Б от приложение II към Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците ⁽¹⁾;
18. „Отпадък“ е вещество или предмет в категориите, дадени в приложение I към Директива 2006/12/ЕО, което собственикът му изхвърля, възнамерява да изхвърли или трябва да изхвърли;
19. „Опасен отпадък“ е отпадък, обхванат от член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци ⁽²⁾;
20. „Екологичен профил“ е описание, в съответствие с мярката по прилагането, приложима за продукта, на входните елементи и изходните елементи (например материали, емисии и отпадъци), свързани с продукта през целия му жизнен цикъл, които имат значение от гледна точка на въздействието на продукта върху околната среда и са изразени във физически количества, които могат да се измерят;

⁽¹⁾ ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.

⁽²⁾ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 20.

21. „Екологично представяне“ на продукт са резултатите от управлението на екологичните аспекти на продукта от страна на производителя, отразени в техническата документация за продукта;
22. „Подобряване на екологично представяне“ е процесът на повишаване на екологичното представяне на продукта през следващите поколения, но не задължително за всички екологични аспекти на продукта едновременно;
23. „Екодизайн“ е интегрирането на екологичните аспекти в дизайна на продукта с цел подобряване на екологично представяне на продукта през целия му жизнен цикъл;
24. „Изискване за екодизайн“ е изискване към продукт или дизайна на продукт, предназначено да подобри екологичното му представяне, или изискване за представяне на информация, свързана с екологичните аспекти на продукта;
25. „Генерично изискване за екодизайн“ е всяко изискване за екодизайн, базирано на екологичния профил като цяло на продукта, без да са определени допустимите гранични стойности за конкретните екологични аспекти;
26. „Специфично изискване за екодизайн“ е измеримо, включително и количествено, изискване за екодизайн, свързано с конкретен екологичен аспект на продукта, като например консумация на енергия при употреба, изчислена за единица резултат от дейността;
27. „Хармонизиран стандарт“ е техническа спецификация, приета от признат орган по стандартизация съгласно мандат от Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г., за определяне процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти ⁽¹⁾, с цел да се създаде европейско изискване, съответствието с което не е задължително.
- а) да организират подходящи проверки, в необходимия мащаб, с цел да установят дали продуктът е в съответствие и да задължат производителя или негов упълномощен представител да изтегли от пазара продуктите, които не са в съответствие, съгласно член 7;
- б) да изискват заинтересованите страни да им представят цялата необходима информация, определена в мерките по прилагането;
- в) да вземат проби от продуктите и да ги подлагат на проверка за съответствие.
3. Държавите-членки информират Комисията за резултатите от надзора на пазара и когато е целесъобразно, Комисията предава тази информация на другите държави-членки.
4. Държавите-членки гарантират, че на потребителите и другите заинтересовани страни е дадена възможност да представят наблюденията си за съответствието на продукта на компетентните органи.

Член 4

Задължения на вносителя

Когато производителят не се е установил в рамките на Общността и при липса на упълномощен представител, вносителят има следните задължения:

- а) да гарантира, че продуктът, пуснат на пазара или пуснат в действие, съответства на изискванията на настоящата директива и на приложимите мерки по прилагането; и
- б) да съхранява и осигурява достъп до ЕО декларацията за съответствие и техническата документация.

Член 3

Пускане на пазара и/или в действие

1. Държавите-членки предприемат всички необходими действия, за да гарантират, че продуктите, обхванати от мерки по прилагането, могат да бъдат пуснати на пазара и/или в действие, само ако съответстват на тези мерки и имат маркировка „СЕ“ в съответствие с член 5.
2. Държавите-членки определят органите, които отговарят за надзора на пазара. Те имат грижата тези органи да имат и да използват необходимите правомощия, за да предприемат подходящите мерки, които са тяхно задължение по настоящата директива. Държавите-членки определят задачите, правомощията и организацията на компетентните органи, които имат право:

Член 5

Маркировка и ЕО декларация за съответствие

1. Преди продуктът да бъде пуснат на пазара и/или в действие, се нанася маркировка „СЕ“ и се издава ЕО декларация за съответствие, с която производителят или негов упълномощен представител гарантира и декларира, че продуктът е в съответствие с всички съответни разпоредби на приложимата мярка по прилагането.
2. Маркировката „СЕ“ е съставена от инициалите „СЕ“, дадени в приложение III.
3. ЕО декларацията за съответствие съдържа елементите, определени в приложение VI, и позоваване на съответната мярка по прилагането.

⁽¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

4. Забранява се нанасянето на маркировки върху продукта, които биха могли да подведат потребителите по отношение на значението или формата на маркировката „СЕ“.

5. Държавите-членки може да изискват информацията, предоставяна съгласно приложение I, част 2, да бъде на официалния им език или езици, когато продуктът стигне до крайния потребител.

Държавите-членки също така разрешават предоставянето на тази информация на един или повече официални езици на институциите на Европейския съюз.

Когато прилагат първата алинея, държавите-членки вземат под внимание по-специално:

- a) дали информацията може да бъде предоставена чрез хармонизирани символи или признати кодове, или други средства; и
- b) типа на очаквания потребител на продукта и естеството на информацията, която да се предостави.

Член 6

Свободно движение

1. Държавите-членки не забраняват, ограничават или възпрепятстват пускането на пазара и/или в действие на тяхна територия на продукт, който е в съответствие с всички съответни разпоредби на приложимите мерки по прилагането и носи „СЕ“ маркировка в съответствие с член 5, по съображения за изисквания за екодизайн, свързани с параметрите за екодизайн, посочени в приложение I, част 1, които са обхванати от приложимата мярка по прилагането.

2. Държавите-членки не забраняват, ограничават или възпрепятстват пускането на пазара и/или в действие на тяхна територия на продукт, който носи маркировка „СЕ“ в съответствие с член 5, по съображения за изисквания за екодизайн, свързани с параметрите за екодизайн, посочени в приложение I, част 1, за които приложимата мярка по прилагането предвижда, че не е необходимо изискване за екодизайн.

3. Държавите-членки не възпрепятстват излагането, например по време на търговски панаири, изложения и демонстрации, на продукти, които не са в съответствие с разпоредбите на приложимата мярка по прилагането, при условие че е указано на видно място, че не могат да бъдат пуснати на пазара и/или в действие до поставянето им в съответствие.

Член 7

Предпазна клауза

1. Когато държава-членка установи, че продукт, носещ посочената в член 5 маркировка „СЕ“, използван в съответствие с предназначението му, не е в съответствие с всички съответни разпоредби на приложимата мярка по прилагането, произ-

водителят или негов упълномощен представител са задължени да приведат продукта в съответствие с разпоредбите на приложимата мярка по прилагането и/или със маркировката „СЕ“ и да сложат край на нарушението при условия, наложени от държавата-членка.

Когато има достатъчно доказателства, че продуктът може да не е в съответствие, държавата-членка взема необходимите мерки, които в зависимост от степента на несъответствие могат да стигнат до забрана за пускане на пазара на продукта, до постигането на съответствие.

Когато несъответствието продължи, държавата-членка взема решение за ограничаване или забрана за пускане на пазара и/или в действие на въпросния продукт или осигурява изтеглянето му от пазара.

В случай на забрана или изтегляне на продукта от пазара незабавно се уведомяват Комисията и другите държави-членки.

2. Решение на държава-членка съгласно настоящата директива, което ограничава или забранява пускането на пазара и/или в действие на продукт, определя основанията, на които е базирано.

Такова решение се свежда до знанието на заинтересованата страна, която едновременно с това се информира за съществуващите по закон правни средства в заинтересованата държава-членка и сроковете за използването им.

3. Държавата-членка незабавно информира Комисията и другите държави-членки за решение, взето в съответствие с параграф 1, като посочва основанията за вземане на решението, и по-специално дали несъответствието се дължи на:

- a) неспазване на изискванията на приложимата мярка по прилагането;
- b) неправилно прилагане на хармонизираните стандарти, посочени в член 10, параграф 2;
- v) недостатъци на посочените в член 10, параграф 2 хармонизирани стандарти;

4. Комисията незабавно провежда консултации със заинтересованите страни и може да ползва технически съвети на независими външни експерти.

След консултациите Комисията незабавно информира държавата-членка, която е взела решението, и другите държави-членки за мнението си.

Когато Комисията счете, че решението е неоснователно, тя незабавно информира държавите-членки за това.

5. Когато решението, посочено в параграф 1 от настоящия член се основава на недостатък на хармонизиран стандарт, Комисията незабавно инициира процедурата, предвидена в член 10, параграфи 2, 3 и 4. Едновременно с това Комисията информира Комитета по член 19, параграф 1.

6. Държавите-членки и Комисията предприемат необходимите мерки, за да гарантират поверителност по отношение на информацията, предоставена по време на процедурата, когато има основание за това.

7. Решенията, взети от държавите-членки в съответствие с настоящия член, се оповестяват публично по прозрачен начин.

8. Становището на Комисията по такива решения се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 8

Оценяване на съответствието

1. Преди продукт, обхванат от мерки по прилагането, да бъде пуснат на пазара и/или в действие производителят или негов упълномощен представител осигуряват провеждането на оценяване съответствието на продукта с всички съответни изисквания на приложимата мярка по прилагането.

2. Процедурите за оценяване на съответствието се специфицират от мерките по прилагането и дават право на производителя да направи избор между вътрешния проектен контрол, установен в приложение IV към настоящата директива, и системата за управление, установена в приложение V към настоящата директива. Когато е надлежно обоснована и пропорционална на риска, процедурата за оценяване на съответствието се определя като един от съответните модули, описани в приложение II към Решение № 768/2008/ЕО.

Ако държава-членка има силни индикации за възможно несъответствие на продукт, тя възможно най-бързо публикува обоснована оценка за съответствието на продукта, която може да се направи от компетентен орган, за да се даде възможност, ако е подходящо, за навременно предприемане на коригиращи действия.

Ако продукт, обхванат от мерки по прилагането, е проектиран от организация, регистрирана в съответствие с Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. за допускане на доброволно участие на организации в Схема на Общността по управление на околната среда и одитиране (СОУОСО) ⁽¹⁾, и проектантската функция е включена в обсега на регистрацията, по отношение на системата на управление на такава организация е в сила презумпция за съответствие с изискванията на приложение V към настоящата директива.

Ако продукт, обхванат от мерки по прилагането, е проектиран от организация, чиято система на управление включва функцията „проектиране на продукти“ и се осъществява в съответствие с хармонизирани стандарти, на които са направени позовавания в *Официален вестник на Европейския съюз*, по отношение на такава система на управление е в сила презумпция за съответствие с изискванията на приложение V.

3. След като продукт, обхванат от мерки по прилагането, е пуснат на пазара и/или в действие, производителят или негов упълномощен представител съхраняват съответните документи, свързани с извършеното оценяване на съответствие, и издадените декларации за съответствие на разположение за проверка от държавите-членки за срок от 10 години след като е произведен последният такъв продукт.

Съответните документи се предоставят в срок от 10 дни след получаване на молба от компетентния орган на държава-членка.

4. Документите, свързани с оценяването на съответствие и ЕО декларацията за съответствие, посочени в член 5, се изготвят на един от официалните езици на институциите на Европейския съюз.

Член 9

Презумпция за съответствие

1. Държавите-членки считат продукт, носещ посочената в член 5 маркировка „СЕ“, за продукт, който е в съответствие със съответните разпоредби на приложимата мярка по прилагането.

2. Държавите-членки считат продукт, за който са приложени хармонизирани стандарти, на които са направени позовавания в *Официален вестник на Европейския съюз*, за продукт, който е в съответствие със съответните разпоредби на приложимата мярка по прилагането, с която са свързани тези стандарти.

3. Продукт, който е получил екоетикет на Общността в съответствие с Регламент (ЕО) № 1980/2000, се счита за продукт, който е в съответствие с изискванията за екодизайн на приложимата мярка по прилагането, доколкото посочените изисквания са изпълнени от екоетикета.

4. За целите на презумпцията за съответствие в контекста на настоящата директива Комисията, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 19, параграф 2, може да реши, че други екоетикети изпълняват условия, еквивалентни на екоетикет на Общността в съответствие с Регламент (ЕО) № 1980/2000. Продукти, които са получили такива други екоетикети, се считат за продукти, които са в съответствие с изискванията за екодизайн на приложимата мярка по прилагането, доколкото посочените изисквания са изпълнени от такъв екоетикет.

⁽¹⁾ ОВ L 114, 24.4.2001 г., стр. 1

Член 10

Хармонизирани стандарти

1. Държавите-членки, доколкото е възможно, осигуряват вземането на подходящи мерки, които дават възможност на заинтересованите страни да се консултират на национално ниво относно процеса на изготвяне и мониторинг на хармонизираните стандарти.

2. Когато държава-членка или Комисията счете, че хармонизираните стандарти, за чието приложение има презумпция за съответствие със специфичните разпоредби на приложимата мярка по прилагането, не отговарят напълно на тези разпоредби, заинтересованата държава-членка или Комисията уведомява Постоянния комитет, създаден съгласно член 5 от Директива 98/34/ЕО, за това, като посочват основанията за това. Комитетът спешно представя становище.

3. Като има предвид становището на комитета, Комисията решава да направи или да не направи, да направи с ограничение, да запази или отмени позоваванията на хармонизираните стандарти в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Комисията уведомява съответния европейски орган по стандартизация и при необходимост издава нов мандат за преработване на съответните хармонизирани стандарти.

Член 11

Изисквания към компонентите и монтажните възли

Мерките по прилагането могат да изискват от производител или негов упълномощен представител, който пуска компоненти и монтажни възли на пазара и/или в действие, да предоставя на производителя на продукт, обхванат от мерките по прилагането, съответна информация за състава на материалите и консумацията на енергия, материали и/или ресурси на компонентите и монтажните възли.

Член 12

Административно сътрудничество и обмен на информация

1. Държавите-членки осигуряват предприемането на подходящи мерки, за да насърчават органите, отговорни за прилагането на настоящата директива, да си сътрудничат помежду си и да си предоставят една на друга и на Комисията информация, за да улеснят действието на настоящата директива, и по-специално да помогнат за прилагането на член 7.

Административното сътрудничество и обменът на информация използват в най-голяма степен предимствата на електронните

средства за комуникация и могат да се подпомагат от съответни програми на Общността.

Държавите-членки информират Комисията относно органите, отговорни за прилагането на настоящата директива.

2. Точният характер и структурата на обмена на информация между Комисията и държавите-членки се определят в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 19, параграф 2.

3. Комисията предприема подходящи мерки, за да насърчи и допринесе за сътрудничеството между държавите-членки, посочено в настоящия член.

Член 13

Малки и средни предприятия

1. В контекста на програмите, по които малките и средни предприятия (МСП) и съвсем малките дружества могат да бъдат бенефициери, Комисията взема под внимание инициативите, които помагат на МСП и съвсем малките дружества да интегрират екологичните аспекти, включващи и енергийната ефективност, в проектирането на продуктите си.

2. Насоки, обхващащи особености на МСП, осъществяващи дейност в засегнатия производствен отрасъл, може да съпътстват мярката за прилагане. При необходимост и в съответствие с параграф 1, Комисията може да изготви допълнителни специализирани материали, улесняващи прилагането на настоящата директива от страна на МСП.

3. Държавите-членки гарантират, по-специално чрез укрепване на мрежите и структурите за подпомагане, че насърчават МСП и съвсем малките фирми да приемат подход, който не уврежда околната среда, още на етапа на проектиране на продуктите и да се адаптират към бъдещото европейско законодателство.

Член 14

Информация за потребителите

В съответствие с приложимата мярка по прилагането производителите гарантират във формата, която считат за подходяща, че потребителите на продукти получават:

- а) необходимата информация за ролята, която те могат да играят за устойчивото използване на продукта; и
- б) когато се изисква от мерките по прилагането, екологичния профил на продукта и ползите от екодизайна.

Член 15

Мерки по прилагането

1. Когато продукт отговаря на критериите, изброени в параграф 2 от настоящия член, той се обхваща от мярката за прилагане или мярката за саморегулиране в съответствие с параграф 3, буква б) от настоящия член. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.

2. Критериите, предвидени в параграф 1, са както следва:

- а) продуктът съставлява значителна част от обема на продажбите и търговията, примерно повече от 200 000 единици на година в рамките на Общността според най-новите налични данни;
- б) продуктът, като се има предвид количеството, което е пуснато на пазара и/или в действие, има значително въздействие върху околната среда в рамките на Общността, определено в стратегическите приоритети на Общността, определени в Решение № 1600/2002/ЕО; и
- в) продуктът показва значителен потенциал за усъвършенстване по отношение на въздействието си върху околната среда, без това да води до прекомерни разходи, като се вземе предвид по-специално:
 - i) отсъствието на друго съответно законодателство на Общността или неспособността на пазарните сили да решат правилно въпроса; и
 - ii) голямото несъответствие между екологичното представяне на различните продукти на пазара с еквивалентни функции.

3. При изготвянето на проект за мярката по прилагането Комисията взема под внимание мненията, изразени от комитета, посочен в член 19, параграф 1, както и следното:

- а) приоритетите на Общността в областта на околната среда, като например тези, определени в Решение № 1600/2002/ЕО или в Програмата на Комисията за изменение на климата в Европа (ЕССР); и
- б) съответното законодателство на Общността и саморегулиране, като например доброволни споразумения, от които, след оценка в съответствие с член 17, се очаква да постигнат целите на политиката по-бързо или с по-малко разходи в сравнение със задължителните изисквания.

4. При изготвянето на проект на мярката по прилагането Комисията:

- а) разглежда жизнения цикъл на продукта и всички негови важни екологични аспекти, *inter alia*, енергийната ефективност. Задълбочеността на анализа на екологичните аспекти и възможността за усъвършенстването им зависят от тяхната значимост. Приемането на изисквания за екодизайн към важни екологични аспекти на продукта не може да се отлага неправомерно от липсата на определеност по отношение на другите аспекти;
- б) извършва оценка, в която се разглежда въздействието върху околната среда, потребителите и производителите, включително МСП, от гледна точка на конкуренцията, включително по отношение на пазари извън Общността, иновациите, достъпа до пазари и цени и ползи;
- в) взема предвид съществуващото вътрешно законодателство в областта на околната среда, което държавите-членки считат за относимо;
- г) провежда необходимите консултации със заинтересованите страни;
- д) изготвя обяснителен меморандум за проекта на мярката по прилагането на основата на оценката, посочена в буква б); и
- е) определя датата/датите за прилагане на мярката, евентуалните поетапни или преходни мерки и срокове, като взема предвид по-специално вероятното въздействие върху МСП или върху специфични стокови групи, произвеждани предимно от МСП.

5. Мерките по прилагането отговарят на следните критерии:

- а) да няма значимо отрицателно въздействие върху функционалността на продукта от гледна точка на потребителя;
- б) да няма неблагоприятно въздействие върху здравето, безопасността и околната среда;
- в) да няма значимо отрицателно въздействие върху потребителите, по-специално по отношение на достъпността и разходите през жизнения цикъл на продукта;
- г) да няма значимо отрицателно въздействие върху конкурентоспособността на отрасъла;
- д) по принцип поставянето на изискване за екодизайн да не води до налагането на патентовани технологии на производителите; и
- е) да не се налага прекомерна административна тежест на производителите.

6. Мерките по прилагането определят изискванията за екодизайн в съответствие с приложение I и/или приложение II.

За избрани екологични аспекти, които имат значимо въздействие върху околната среда, се въвеждат специфични изисквания за екодизайн.

Мерките по прилагането могат също да предвидят, че изискването за екодизайн не е задължително по отношение на някои конкретни параметри на екодизайна, посочени в приложение I, част 1.

7. Изискванията се формулират така че да се гарантира, че органите по надзора на пазара могат да верифицират съответствието на продукта с изискванията на мярката по прилагането. Мярката по прилагането специфицира дали верификацията може да се извърши директно върху продукта или на базата на техническата документация.

8. Мерките по прилагането включват елементите, изброени в приложение VII.

9. Изследванията и анализите в тази област, използвани от Комисията при изготвянето на мерките по прилагането, следва да се оповестят публично, като се обърне внимание по-специално на осигуряването на лесен достъп и ползване от заинтересованите МСП.

10. Когато е подходящо, мярката за прилагането, определяща изисквания за екодизайн, включва разпоредби за балансирането на различните екологични аспекти. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.

Член 16

План за работа

1. В съответствие с критериите, установени в член 15, и след консултации с Консултативния форум, предвиден в член 18, Комисията най-късно до 21 октомври 2011 г. създава план за работа, до който следва да се осигури публичен достъп.

Планът за работа определя за следващите три години показателен списък с продуктови групи, които се смятат за приоритетни за приемане на мерки по прилагането.

Планът за работа се изменя периодично от Комисията след консултации с Консултативния форум.

2. През преходния период обаче, до създаването на първия план за работа, предвиден в параграф 1 от настоящия член, в съответствие с критериите, определени в член 15, и след консултации с Консултативния форум Комисията, когато е целесъобразно, въвежда предварително:

а) мерки по прилагането, като започне от продуктите, които са идентифицирани от програмата на Комисията за изменение на климата в Европа, тъй като предлагат висок потенциал за

разходно-ефективно намаляване на емисиите на парникови газове, като например нагреватели и водонагреватели, електродвигателни системи, осветителни тела за бита и в сектора на услугите, битова техника, офис техника за бита и в сектора на услугите, потребителска електроника и климатични системи за охлаждане и отопление (HVAC); и

б) отделна мярката по прилагането, която намалява загубите от поддържане на спомагателен режим за група продукти.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.

Член 17

Саморегулиране

Доброволните споразумения или други мерки за саморегулиране, представени като алтернатива на мерките по прилагането в контекста на настоящата директива, се оценяват поне на основата на приложение VIII.

Член 18

Консултативен форум

При провеждането на дейността си Комисията гарантира, че по отношение на всяка мярката по прилагането е налице балансирано представителство на държавите-членки, както и на всички заинтересовани страни по отношение на въпросния продукт или продуктова група, като например сектора на индустрията, включително МСП, и занаятчийския сектор, профсъюзите, търговците, търговците на дребно, вносителите, групите за защита на околната среда и организациите на потребителите. Заинтересованите страни допринасят по-специално за определянето и прегледа на мерките по прилагането, проучването на ефективността на създадените механизми за надзор на пазара, както и за оценката на доброволните споразумения и другите мерки за саморегулиране. Те се срещат в рамките на Консултативен форум. Процедурният правилник на форума се изработва от Комисията.

Член 19

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от въпросното решение.

Член 20**Санкции**

Държавите-членки установяват правилата, приложими за нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и взимат всички необходими мерки, за да гарантират, че те се изпълняват. Предвидените наказания следва да са ефективни, съразмерни и възпиращи, като вземат под внимание степента на несъответствие и броя на единиците от пуснатия на пазара на Общността продукт, който не е в съответствие. Държавите-членки уведомяват Комисията за посочените разпоредби до 20 ноември 2010 г. и незабавно я уведомяват за всяко следващо изменение, което ги засяга.

Член 21**Преглед**

Не по-късно от 2012 г. Комисията извършва преглед на ефективността на настоящата директива и на мерките по прилагането ѝ, включително, наред с другото:

- а) методиката за установяване и включване на съществени екологични параметри като ресурсна ефективност, като се взема предвид целият жизнен цикъл на продуктите,
- б) прага за мерките по прилагането;
- в) механизмите за надзор на пазара; и
- г) всяко съответно стимулирано саморегулиране.

След този преглед, и като вземе предвид по-специално опита във връзка с разширеното приложно поле на настоящата директива, Комисията оценява именно дали е целесъобразно да се разшири приложното поле на директивата, за да се включат продукти, които не са свързани с енергопотреблението, за да се постигне значително намаляване на въздействието на тези продукти върху околната среда през целия им жизнен цикъл, след консултации с Консултативния форум, предвиден в член 18, и когато е целесъобразно, прави предложения до Европейския парламент и до Съвета за изменение на настоящата директива.

Член 22**Поверителност**

Изискванията, свързани с предоставянето на информацията, посочена в член 11 и приложение I, част 2, от производителя и/или негов угълномошен представител, са пропорционални и вземат предвид легитимната поверителност на чувствителната пазарна информация.

Член 23**Транспониране**

1. До 20 ноември 2010 г. държавите-членки привеждат в сила законите, подзаконовите и административните

разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 1—9, 11, 14, 15 и 20 и приложения I—V, VII и VIII. Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези разпоредби.

Когато държавите-членки приемат посочените разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че съдържащите се в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби позовавания към директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условието и редът на това позоваване, както и формулирането на това уточнение се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 24**Отмяна**

Директива 2005/32/ЕО, изменена с директивата от списъка в приложение IX, част А се отменя, без да се да засягат задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспониране в националното право на директивите, посочени в приложение IX, част Б.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение X.

Член 25**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 26**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 21 октомври 2009 година.

За Европейския парламент

Председател

J. BUZEK

За Съвета

Председател

C. MALMSTRÖM

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Метод за определяне на генерични изисквания за екодизайн

(посочени в член 15, параграф 6)

Генеричните изисквания за екодизайн са насочени към подобряване на екологичното представяне на продуктите, като вниманието е фокусирано върху значимите им екологични аспекти, без да определят допустими гранични стойности. Методът, посочен в настоящото приложение, трябва да се прилага, когато е нецелесъобразно да се определят допустими гранични стойности за изследваната стокова група. При изготвянето на проект за мярка по прилагането, който да представи на комитета по член 19, параграф 1, Комисията трябва да определи значимите екологични аспекти, които трябва да бъдат уточнени в мярката по прилагането.

При изготвянето на мерки по прилагането, които определят генеричните изисквания за екодизайн в съответствие с член 15, ако е целесъобразно за продукта, обхванат от мярката по прилагането Комисията трябва да определи, съответните параметри на екодизайна измежду изброените в част 1, изискванията за предоставяне на информация измежду изброените в част 2 и изискванията към производителя, изброени в част 3.

Част 1. Параметри на екодизайн за продукти

1.1. Доколкото се отнасят за дизайна на продуктите, значимите екологични аспекти трябва да бъдат определени по отношение на следните фази от жизнения цикъл на продукта:

- а) подбор и използване на суровините;
- б) преработваща промишленост;
- в) опаковане, транспортиране и дистрибуция;
- г) монтиране и поддръжка;
- д) употреба; и
- е) излизане от употреба, което означава състоянието, когато продуктът е стигнал края на първата си употреба до окончателното му изхвърляне.

1.2. За всяка фаза трябва да бъдат оценени следните екологични аспекти, когато е относимо:

- а) прогнозното потребление на материали, енергия и други ресурси, като например прясна вода;
- б) очакваните емисии във въздуха, водата или почвата;
- в) очакваното замърсяване чрез физични ефекти, като например шум, вибрации, излъчване, електромагнитни полета;
- г) очакваното създаване на отпадъчни материали; и
- д) възможности за повторна употреба, рециклиране и оползотворяване на материали и/или енергия, като се вземат предвид изискванията на Директива 2002/96/ЕО.

1.3. За оценяването на потенциала за усъвършенстване на екологичните аспекти, посочени в точка 1.2, трябва да се използват по-специално следните параметри, когато е целесъобразно, и се допълват от други при необходимост:

- а) теплото и обема на продукта;
- б) използването на материали, получени от рециклиране;
- в) потреблението на енергия, вода и други ресурси през целия жизнен цикъл;

- г) използването на вещества, класифицирани като опасни за здравето и/или околната среда в съответствие с Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 г. за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетването на опасни вещества ⁽¹⁾, и вземане под внимание законодателството относно маркетинга и използването на конкретни вещества, като например Директива 76/769/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно ограниченията за пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати ⁽²⁾ или Директива 2002/95/ЕО;
- д) количеството и естеството на консумативите, необходими за правилната употреба и поддръжка;
- е) лесна повторна употреба и рециклиране, изразени чрез: брой на материалите и компонентите, използването на стандартни компоненти, необходимото време за демонтаж, сложност на необходимите инструменти за демонтаж, използване на стандарти за кодиране на компонентите и материалите с цел идентификация на компонентите и материалите, подходящи за повторна употреба и рециклиране (включително маркиране на пластмасовите части в съответствие със стандартите на ISO), използване на лесни за рециклиране материали, лесен достъп до ценни и други подходящи за рециклиране компоненти и материали; лесен достъп до компоненти и материали, съдържащи опасни вещества;
- ж) включването на използвани компоненти;
- з) избягването на технически решения, вредни за повторната употреба и рециклирането на компоненти и цели уреди;
- и) удължаване на жизнения цикъл, изразено чрез: минимален гаранционен срок, минимален срок за достъп до резервни части, възможност за приспособяване, възможност за увеличаване на капацитета, възможност за възстановяване;
- й) количество на произведените отпадъци и количество на произведените опасни вещества;
- к) емисии във въздуха (парникови газове, подкисляващи вещества, летливи органични съединения, вещества, изтъняващи озоновия слой, остатъчни органични замърсители, тежки метали, фини прахови частици и неразтворени твърди вещества), без да накръняват Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1997 г. за сближаване законодателствата на държавите-членки във връзка с мерките за ограничаване емисиите на газообразни и прахообразни замърсители от двигатели с вътрешно горене, инсталирани в извънпътна подвижна техника ⁽³⁾;
- л) емисии във водата (тежки метали, вещества с неблагоприятен ефект за кислородния баланс, остатъчни органични замърсители); и
- м) емисии в почвата (по-специално течове и разливи на опасни вещества през фазата на употреба на продукта, и потенциал за просмукване след изхвърляне като отпадък).

Част 2. Изисквания, свързани с предоставянето на информация

Мерките по прилагането могат да изискват предоставянето на информация от производителя, която може да повлияе на начина на манипулиране, употреба или рециклиране на продукта от страни, различни от производителя. Тази информация може да включва, когато е приложимо:

- а) информация от проектанта, свързана с процеса на производство;
- б) информация за потребителите относно значимите екологични характеристики и представяне на продукта, която придружава продукта, когато се пуска на пазара, за да позволи на потребителите да сравнят тези аспекти на продуктите;
<ли>в) информация за потребителите относно начина на монтиране, употреба и поддръжка на продукта, за да се минимизира въздействието му върху околната среда и да се осигури оптимална продължителност на живота на продукта, както и относно връщането на излезлия от употреба продукт и при необходимост информация относно срока на достъп до резервни части и възможностите за повишаване на капацитета на продуктите; и- г) информация за пречиствателните съоръжения при демонтаж, рециклиране или депониране на излезли от употреба продукти.

Информацията следва да е показана на самия продукт, когато е възможно.

Информацията трябва да е съобразена със задълженията по други законодателни актове на Общността, като например Директива 2002/96/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 201.

⁽³⁾ ОВ L 59, 27.2.1998 г., стр. 1.

Част 3. Изисквания към производителя

1. При разглеждането на екологичните аспекти, определени в мярката по прилагането като способни да бъдат повлияни в значителна степен чрез дизайна на продукта, производителите на продукти трябва да направят оценка на модела на продукта през целия му жизнен цикъл на базата на реалистични допускания за нормални условия и предназначение. Другите екологични аспекти може да бъдат изследвани доброволно.

На базата на тази оценка производителите трябва да създадат екологичния профил на продукта. Той трябва да се основава на свързаните с околната среда характеристики на продукта и входните/изходните елементи през целия му жизнен цикъл, изразени с измерими физически величини.

2. Производителите трябва да използват оценката, за да оценят алтернативните проектни решения и постигнатото екологично представяне на продукта с помощта на условни критерии и показатели.

Критериите и показателите трябва да се определят от Комисията в мярката по прилагането въз основа на информацията, събрана по време на изготвянето на мярката.

Изборът на конкретно проектно решение трябва да постигне разумен баланс между различните екологични аспекти и между екологичните аспекти и други относими съображения, като безопасни и здравословни условия, технически изисквания за функционалност, качество и представяне, както и икономически аспекти, включващи производствени разходи и степен на реализируемост, като се съблюдават изискванията на съответното законодателство.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Метод за определяне на специфични изисквания за екодизайн

(посочени в член 15, параграф 6)

Специфичните изисквания за екодизайн са насочени към подобряването на избрани екологични аспекти на продукта. Те могат да бъдат във формата на изисквания за намаляване на потреблението на даден ресурс, като например допустимата граница за използването на даден ресурс през различните етапи на жизнения цикъл на продукта, когато е целесъобразно (например лимит за водопотребление през етапа на използване на продукта или за количеството от даден материал, включено в продукта, или изискване за минимално количество рециклиран материал).

При изготвянето на мерки по прилагането, които определят специфичните изисквания за екодизайн в съответствие с член 15, когато е целесъобразно за продукта, обхванат от мярката по прилагането, Комисията трябва да определи съответните параметри на екодизайна измежду посочените в приложение I, част 1, и да определи нивата на изискванията в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 19, параграф 2, както следва:

1. В резултат на технически, екологичен и икономически анализ трябва да се подберат няколко представителни модела на въпросния продукт на пазара и се определят техническите възможности за усъвършенстване на екологичното представяне на продукта, като се следи икономическата жизнеспособност на възможностите и се избягва значителното намаляване на представянето или на полезността за потребителите.

Техническият, екологичният и икономическият анализ трябва също да определи, за разглежданите екологични аспекти, най-добре представящите се продукти и технологии на разположение на пазара.

При анализа и при определянето на изискванията следва да се вземат предвид представянето на продуктите, които са на международните пазари, и показателите и критериите, залегнали в законодателствата на други страни.

Въз основа на този анализ и като се вземе предвид икономическата и техническата осъществимост, както и потенциалът за усъвършенстване, трябва да се вземат конкретни мерки с оглед да се минимизира въздействието на продукта върху околната среда.

Когато става въпрос за енергопотреблението на продукт в употреба, трябва да се определи нивото на енергийна ефективност или потребление, като се цели минимизиране на разходите през жизнения цикъл на продукта за крайните потребители за представителни модели на продукти, като се вземат предвид последиците за другите екологични аспекти. Методът на анализ на разходите през жизнения цикъл на продукта използва реален скотов процент на базата на данни, представени от Европейската централна банка, и реалистична продължителност на живота на продукта; той се базира на сумата от колебанията на покупната цена (в резултат на колебанията на заводските цени) и на оперативните разходи, които произтичат от разликите в нивата на възможностите за технически подобрения, скотирани за целия живот на разглежданите представителни модели на продукти. Оперативните разходи са преди всичко енергопотреблението и допълнителните разходи за други ресурси, като вода или перилен препарат.

Анализът на чувствителността, обхващащ съответстващите фактори, като например цена на енергията и други ресурси, цената на суровините и производствени разходи, скотовите проценти и, когато е целесъобразно, външни екологични разходи, включително за избягване на емисии на парникови газове, трябва да се извършва, за да се провери дали са настъпили значителни промени и дали генералните заключения са надеждни. Изискването съответно се адаптира.

Подобна методология може да се прилага и за другите ресурси, като водата например.

2. За разработването на технически, екологични и икономически анализи може да се използва информация, налична по други дейности на Общността.

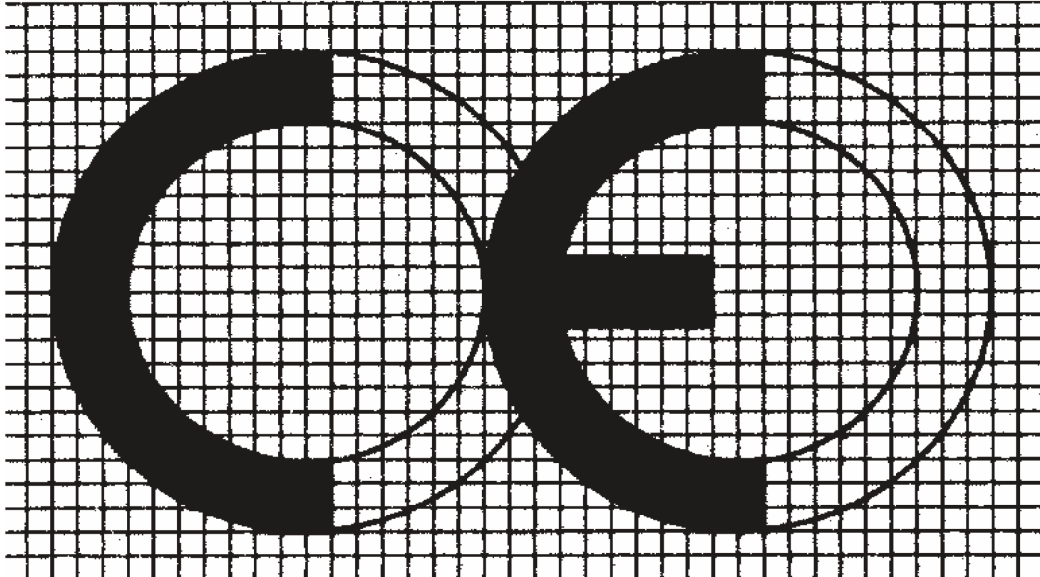
Същото е в сила за информацията, която е достъпна по съществуващи програми, осъществявани в други части на света за определяне на специфично изискване за екодизайн към продукти, търгувани с икономическите партньори на Европейския съюз.

3. Датата на влизане на изискването в сила трябва да е съобразена с цикъла на повторно проектиране на продукта.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Маркировка „СЕ“

(посочена в член 5, параграф 2)

Маркировката „СЕ“ трябва да има височина най-малко 5 mm. При намаляване или увеличаване на маркировката „СЕ“ трябва да се запазят пропорциите, дадени на градуираната скица по-горе.

Маркировката „СЕ“ се нанася върху продукта. Когато това е невъзможно, тя се нанася върху опаковката и върху съпровождащите продукта документи.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Вътрешен проектен контрол

(посочен в член 8, параграф 2)

1. Настоящото приложение съдържа описание на процедурата, с която производителят или негов упълномощен представител, който осъществява задълженията, определени в точка 2, гарантира и декларира, че продуктът отговаря на съответните изисквания на приложимата мярка по прилагането. ЕО декларацията за съответствие може да се отнася за един или повече продукти и трябва да се съхранява от производителя.
2. Производителят трябва да състави досие с техническата документация на продукта, което дава възможност за оценяване на съответствието на продукта с изискванията на приложимата мярка по прилагането.

Документацията трябва да съдържа по-специално:

- а) общо описание на продукта и предназначението му;
 - б) резултатите от съответните проучвания за екологично оценяване, направени от производителя, и/или позовавания на библиография за екологично оценяване или казуси, които могат да се използват от производителя за оценяване, документиране и определяне на решения за стоков дизайн;
 - в) екологичният профил, когато се изисква от мярката по прилагането;
 - г) елементи от спецификацията за дизайн на продукта, свързани с екологичните аспекти на дизайна на продукта;
 - д) списък на необходимите стандарти, посочени в член 10, приложим изцяло или частично, и описание на решенията, приети, за да се изпълнят изискванията на приложимата мярка по прилагането, когато не са приложени стандартите, предвидени в член 10, или когато тези стандарти не включват изцяло изискванията на приложимата мярка по прилагането;
 - е) копие на информацията относно екологичните аспекти на дизайна на продукта, предоставена в съответствие с изискванията, определени в приложение I, част 2; и
 - ж) резултатите от измервания на изпълнените изисквания за екодизайн, включително и подробни данни за съответствието на измерванията с изискванията за екодизайн, дадени в приложимата мярка по прилагането.
3. Производителят трябва да вземе всички необходими мерки, за да гарантира, че продуктът е произведен в съответствие със спецификациите за дизайн, посочени в точка 2, и с изискванията на мярката, която е приложима за него.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Управленска система за оценяване на съответствие

(посочена в член 8, параграф 2)

1. Настоящото приложение съдържа описание на процедурата, с която производителят, който осъществява задълженията, определени в точка 2, гарантира и декларира, че продуктът отговаря на съответните изисквания на приложимата мярка по прилагането. ЕО декларацията за съответствие може да се отнася за един или повече продукти и трябва да се съхранява от производителя.
2. За оценяване на съответствието на продукта може да се използва управленска система, при условие че производителят изпълнява екологичните елементи, определени в точка 3.
3. Екологични елементи на управленската система
В тази точка се определят елементите на управленската система и процедурите, с помощта на които производителят може да докаже, че продуктът съответства на изискванията на приложимата мярка по прилагането.
- 3.1. Политика за екологичното представяне на продукта

Производителят трябва да е в състояние да докаже съответствие с изискванията на приложимата мярка по прилагането. Производителят трябва също да е в състояние да осигури рамка за определяне и преглед на целите и показателите на екологичното представяне на продукта с оглед на подобряването на цялостното екологично представяне на продукта.

Всички мерки, приети от производителя за подобряването на цялостното екологично представяне на продукта и за създаването на неговия екологичен профил, ако се изисква от мярката по прилагането, чрез дизайн и производство, трябва да се документират систематизирано и методично във формата на писани процедури и инструкции.

Процедурите и инструкциите трябва да съдържат по-специално съответстващо описание на:

- a) списъка на документите, които трябва да се изготвят, за да се докаже съответствието на продукта, и — при необходимост — да се осигури достъп до него;
 - b) целите и показателите на екологичното представяне на продукта и организационната структура, отговорностите, правомощията на ръководството и разпределението на ресурсите за тяхното постигане и поддържане;
 - v) проверките и изпитванията, които трябва да се проведат, след като продуктът е произведен, за да се установи представянето на продукта в сравнение с показателите за екологично представяне;
 - г) процедурите за контролиране на изискваната документация и за гарантиране, че тя редовно се актуализира; и
 - д) метода на верификация на изпълнението и ефективността на екологичните елементи на управленската система.
- 3.2. Планиране
Производителят трябва да създаде и поддържа:
 - a) процедури за създаване на екологичния профил на продукта;
 - b) цели и показатели на екологичното представяне на продукта, които разглеждат технологичните възможности, като вземат под внимание техническите и икономическите изисквания; и
 - v) програма за постигане на тези цели.
 - 3.3. Изпълнение и документация

- 3.3.1. Документацията относно управленската система трябва да отговаря по-специално на следното:
- отговорностите и пълномощията трябва да бъдат определени и документирани, за да се осигури ефективно екологично представяне на продукта и отчитане на работата му с цел контрол и усъвършенстване;
 - документите трябва да бъдат създадени като посочват какви техники за контрол и верификация на дизайна и технологични и системни мерки са използвани при проектирането на продукта, и
 - производителят трябва да създаде и поддържа информация, която прави описание на ключовите екологични елементи на управленската система и процедурите за контролиране на всички изисквани документи.
- 3.3.2. Документацията относно продукта трябва да съдържа по-специално:
- общо описание на продукта и предназначението му;
 - резултатите от съответните проучвания за екологично оценяване, направени от производителя, и/или позовавания на библиография за екологично оценяване или казуси, които могат да се използват от производителя за оценяване, документирани и определяне на решения за стоков дизайн;
 - екологичният профил, ако се изисква от мярката по прилагането;
 - документи, представящи резултатите от измервания на изпълнените изисквания за екодизайн, включително и подробни данни за съответствието на измерванията с изискванията за екодизайн, дадени в приложимата мярка по прилагането;
 - производителят трябва да създаде спецификации, посочващи по-специално стандартите, които са използвани; когато стандартите, посочени в член 10, не са приложени или когато те не включват изцяло изискванията на приложимата мярка по прилагането, се посочват средствата, използвани за осигуряване на съответствие; и
 - копие на информацията относно екологичните аспекти на дизайна на продукта, предоставена в съответствие с изискванията, определени в приложение I, част 2.
- 3.4. Проверяващо и коригиращо действие
- 3.4.1. Производителят трябва:
- да взема всички необходими мерки, за да гарантира, че продуктът е произведен в съответствие с неговата спецификация за дизайн и с изискванията на мярката, която се прилага към него;
 - да създава и поддържа процедури за разкриване и реагиране в случай на несъответствие и внася промени в документирани процедури, произтичащи от коригиращо действие; и
 - да извършва най-малко през три години пълен вътрешен одит на управленската система в частта ѝ за екологичните елементи.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ЕО декларация за съответствие

(посочена в член 5, параграф 3)

ЕО декларацията за съответствие трябва да съдържа следните елементи:

1. Името и адреса на производителя или негов упълномощен представител;
 2. Описание на модела, достатъчно за недвусмислената му идентификация;
 3. Когато е целесъобразно, позоваванията на използваните хармонизирани стандарти;
 4. Когато е целесъобразно, другите технически стандарти и спецификации, които са
 5. Когато е целесъобразно, позоваванията на други актове на Общността, които регламентират нанасянето на маркировка „СЕ“, и
 6. Идентификация и подпис на лицето, упълномощено да задължи производителя, или негов упълномощен представител.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Съдържание на мерките по прилагане

(посочени в член 15, параграф 8)

Мярката по прилагането трябва да съдържа по-специално:

1. Точното определение на типа/типовете продукт/продукти, за които се прилага;
2. Изискванията за екодизайн към продукта/продуктите, за които се прилага, дата/дати за изпълнение, поетапни или временни мерки или срокове;
 - а) когато става въпрос за генерични изисквания за екодизайн, съответните фази и аспекти, подбрани от посочените в приложение I, точки 1.1 и 1.2, придружени от примерни параметри, подбрани от посочените в приложение I, точка 1.3, като ръководство за оценяване на подобренията по отношение на определени екологични аспекти;
 - б) когато става въпрос за специфични изисквания за екодизайн, техните нива;
3. Параметрите на екодизайна, посочени в приложение I, част 1, за които не са необходими изисквания за екодизайн;
4. Изискванията за монтиране на продукта, когато то има пряко въздействие върху екологичното представяне на продукта;
5. Стандартите и/или методи за измерване, които трябва да се използват; трябва да се използват хармонизирани стандарти, при тяхната наличност, чиито референтни номера са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*;
6. Подробна информация за оценяване на съответствието съгласно Решение 93/465/ЕИО:
 - а) когато модулът/модулите, който(които) се прилага(т), се различава(т) от Модул А: факторите, довели до избора на конкретната процедура;
 - б) когато е относимо, критериите за одобряване и/или сертификация на третите страни;

Когато са определени различни модули в други „СЕ“ изисквания за същия продукт, модулът, определен в мярката по прилагането, трябва да има предимство за съответното изискване;
7. Изисквания за информацията, която се предоставя от производителите, предимно за елементите на техническата документация, които са необходими за по-лесното проверяване на съответствието на продукта с мярката по прилагането;
8. Продължителността на преходния период, през който държавите-членки са задължени да разрешат пускането на пазара и/или в действие на продуктите, които са в съответствие с действащите законови разпоредби на тяхна територия на датата на приемане на мярката по прилагането;
9. Датата за оценка и възможна ревизия на мярката по прилагането, съобразена със скоростта на техническия прогрес.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Саморегулиране

(посочено в член 17)

В допълнение към основното правно изискване, че инициативите за саморегулиране трябва да са в съответствие с всички разпоредби от Договора (по-специално вътрешен пазар и правилата за конкуренция), както и с международните задължения на Общността, включително правилата за многостранна търговия, може да се използва следният неизчерпателен списък на примерни критерии, за да се направи оценка на приемливостта на инициативите за саморегулиране като алтернатива на мярка по прилагането в контекста на настоящата директива:

1. Открит достъп за участие

Инициативите за саморегулиране трябва да бъдат открити за участието на оператори от трети страни както на етапа на подготовка, така и на етапа на изпълнение.

2. Добавена стойност

Инициативите за саморегулиране трябва да създават добавена стойност (повече от „обичайното за бизнеса“) от гледна точка на подобряването на общото екологично представяне на продукта.

3. Представителност

Предприятията и техните асоциации, участващи в инициатива за саморегулиране, трябва да представляват по-голямата част от съответния икономически сектор, като изключенията са сведени до минимум. Вниманието трябва да е насочено към осигуряване на съблюдаването на правилата за конкуренция.

4. Количествено определени и поэтапни цели

Целите, определени от заинтересованите страни, трябва да са ясни и недвусмислени, като се започне от ясното определяне на базовата линия. Ако инициативата за саморегулиране обхваща продължителен период от време, трябва да се включват междинни цели. Задължително се осигурява възможност за мониторинг на съответствието с целите и междинните цели по достъпен и достоверен начин, като се използват ясни и надеждни показатели. Разработването на такива показатели трябва да се улеснява от научноизследователската информация и изходните технически данни.

5. Участие на гражданското общество

С оглед на осигуряването на прозрачност инициативите за саморегулиране трябва да се оповестяват публично, включително чрез използването на Интернет и други електронни средства за разпространение на информация.

Същото трябва да се прилага и за междинните и окончателните мониторингови доклади. Заинтересованите страни, включително държавите-членки, предприятията, НПО в областта на околната среда и асоциациите на потребителите, трябва да бъдат поканени за обсъждане на инициативите за саморегулиране.

6. Мониторинг и докладване

Инициативите за саморегулиране трябва да включват добре изградена система за мониторинг, с ясно определени отговорности за предприятията и независимите инспектори. Службите на Комисията, съвместно с участниците в инициативата за саморегулиране, трябва да бъдат поканени да следят постигането на целите.

Планът за мониторинг и докладване трябва да бъде подробен, прозрачен и обективен. За службите на Комисията, подпомагани от комитета по член 19, параграф 1, трябва да остане преценката дали са постигнати целите на доброволното споразумение или други мерки за саморегулиране.

7. Разходна ефективност на администрирането на инициатива за саморегулиране

Разходите за администриране на инициатива за саморегулиране, по-специално тези за мониторинг, не трябва да създават непропорционално голяма административна тежест в сравнение с целите на инициативата и с другите инструменти на политиката, които са използвани.

8. Устойчивост

Инициативите за саморегулиране трябва да отговарят на целите на политиката на настоящата директива, включително и на интегрирания подход, и трябва да съответстват на икономическите и социалните измерения на устойчивото развитие. Защитата на интересите на потребителите, на здравословни условия, качество на живота и икономически интереси трябва да бъдат включени.

9. Съвместимост на стимулите

Малко вероятно е инициативите за саморегулиране да създадат очакваните резултати, ако други фактори и стимули — пазарен натиск, данъци и законодателство на национално ниво — изпращат противоречиви сигнали на участниците в инициативата за саморегулиране. Политическата последователност е от съществено значение в това отношение и трябва да бъде взета предвид при оценяването на ефективността на инициативата.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX**ЧАСТ А****Отменена директива и списък с последващите ѝ изменения**

(посочени в член 24)

Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 191, 22.7.2005 г., стр. 29)

Директива 2008/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 81, 20.3.2008 г., стр. 48)

единствено член 1

ЧАСТ Б**Срокове за транспониране в националното право**

(посочени в член 24)

Директива	Срок за транспониране
2005/32/ЕО	11 август 2007 г.
2008/28/ЕО	—

ПРИЛОЖЕНИЕ X

Таблица на съответствието

Директива 2005/32/ЕО	Настоящата директива
Членове 1—20	Членове 1—20
Член 21	—
Член 22	—
Член 23	Член 21
Член 24	Член 22
Член 25	—
—	Член 23
—	Член 24
Член 26	Член 25
Член 27	Член 26
Приложения I—VIII	Приложения I—VIII
—	Приложение IX
—	Приложение X